

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 4819
Tarih: 12.01.2014

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

KESK'in sendikal mücadeledeki ilk platformu olan Kamu Emekçileri Hareketi içerisinde sendikal mücadele yürütürken özellikle 92- 95 yılları arasında "özel bir konsept" çerçevesinde sokak ortasında katledilen kamu emekçilerinin faillerinin bulunması ve yargı önüne çıkarılması için Anayasa'nın 98. ve içtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını saygılarımla arz ederim.

İdris BALUKEN

Bingöl Milletvekili

BDP Grup Başkanvekili

GEREKÇE

1987 yılında dernekleşme çalışmaları ile başlayan ve 1990 sonbaharından sonra meşru ve fiili mücadele hattı; demokratik ve bağımsız örgütlenme çizgisinde sürdürülen sendikal çalışmayla önemli bir kitleselliğe ulaşan kamu emekçileri hareketi, ülkemizdeki sınıf mücadelesi, demokrasi ve barış mücadelesinde önemli bir yere oturdu.

Kamu emekçileri hareketinin devleti işveren ilan eden politik tutumu cumhuriyetin kuruluşuyla birlikte oluşturulan ve resmi ideolojinin en önemli dışlisini oluşturan “memur” zihniyetinde ciddi bir kırılmaya neden olmuştur. Devletin, kamusal alanı dokunulmaz ilan eden ve olası tehlikelere karşı her tarafına sigortalar yerleştirdiği bir zeminin bizatihi o zeminde bulunan memurların ideolojik ve politik bir saikle yürüttükleri mücadeleyle sarsılması yeni bir fay hattı oluşturmuştur.

“Sendikalaşma mücadelesine devletin yaklaşımı ezme, yok etme ve bunu başaramadığı noktada içirme ve ehlileştirme ya da her iki tutumu eşzamanlı olarak kullanma biçimindedir.” Düşük yoğunluklu savaş doktrinin ana eksenini oluşturan psikolojik savaş’ın havuç-sopa taktiği olarak formüle ettiği bu yöntem ‘direnen unsurların fiziksel imhasına ile teslim olmaya yatkın unsurların ayrıştırılmasına dayanır.’

Kürt kamu emekçileri, psikolojik savaşın bu yöntemlerine fazlasıyla maruz kalmıştır. Özellikle yaşadıkları coğrafyada infaz ve fiziksel güç tatbiki temel yöntem olarak benimsenmiştir. Devletin sivil-eylem programları içerisinde yer alan bu taktiksel yöntem, bizatihi devletin kolluk güçlerince yürütülmüş ve kamu emekçileri hareketi havuç-sopa taktiği ile ikili kısıpaca alınmış ve bir cenderenin içerisine sokulmuştur.

Özellikle eğitim ve sağlık iş kolunda örgütlü insanların hedef olarak seçildiler. Bu bir tesadüf değildi. Gerek batıda gerekse de doğuda emekçilerin en iyi ve en çok örgütlendiği iş kolları, eğitim ve sağlık iş kollarıydı. Bu iş kollarının aynı zamanda stratejik önemi de söz konusu olunca, devletin tarihsel saldırı refleksleri de kolayca harekete geçiyordu. Ve seri cinayetler güpegündüz sokak ortasında gerçekleşiyordu:

15 Şubat 1992 yılında Ahmet BAYHAN ; 27 şubat 1992 yılında Şeyhmus AKINCI Diyarbakır’da faili belli cinayetlerin kurbanları olarak kayıtlara geçiyordu. 23 Mart 1992 yılında Mehmet GEREN Diyarbakır’da; 4 Haziran’da Seydo AYDOĞAN Kızıltepe’de; 8 Haziran’da Adil YAVAŞ Silvan’da; 10 Haziran’da M.Emin AYHAN Silvan’da; 29

Haziran'da Ramazan YÜCE ve 14 Eylül'de Şirin GÖKDERE Diyarbakır'da uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaşamlarını yitirdiler.

92 yılı sokak infazlarının yılı olarak anılmayı hak etse de 1993 yılı Türkiye'nin politik fay hattında oluşan kırıkların yarattığı sarsıntıların depreme dönüştüğü bir yıl oldu. Kürt coğrafyasında sokak ortasında güpegündüz işlenen '**faili belli**' cinayetler hız kesmeden devam ediyordu. Özellikle kamu emekçilerini hedef alan bu cinayetlere 13 Ocak günü Eğitim-Sen üyesi olan Ramazan Aydın BİLGE ve Zübeyir AKKOÇ'un Diyarbakır'da; Hamit PAMUK 21 Haziran'da yine Diyarbakır'da uğradığı silahlı sonucu yaşamını yitiriyordu.

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Zeki TANRIKULU Silvan'da uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitiriyordu. Peşi sıra Ahmet ARCAGÖK 20 Eylül'de; Ali ŞAHAPSALIK 21 Eylül'de Diyarbakır'da uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaşamlarını yitiriyorlardı.

Emek alanı, 93 konseptinden payına düşeni fazlasıyla alırken 94 yılı da ölüm ve sürgünlerin bir kadermiş gibi devam ettiği bir yıl oldu. 1994 yılının 1 Mart'ında Hasan AKAN, 29 Nisan'da Recep OYUR, 3 Haziran'da Kemal GÖÇER, 13 Ekim'de Veysi SIZLANAN Diyarbakır'da uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaşamlarını yitiriyorlardı. Bunun yanı sıra 9 Nisan'da Necati AYDIN Diyarbakır'da, 15 Temmuz 1994 yılında İkrâm MİHYAZ İzmir'de kaçırılmak suretiyle katledilerek sokak infazlarına yeni bir boyut katılıyordu.

Bu bağlamda sokak ortasında katledilen kamu emekçilerinin ölümlerinin araştırılması için Meclis'in bir araştırma komisyonu kurarak dönemin atanmış ve seçilmiş sorumlularının, askeri ve sivil bürokratların sorgulanmasını talep etmek ve sorumluları açığa çıkartarak mahkûm edilmelerini sağlamak hakikatle yüzleşme açısından büyük bir değer atfetmektedir. Bu yüzleşme sonrası katledilen kamu emekçilerinin ailelerinden ve örgütlü oldukları sendikalarından özür dilenerek her türlü maddi ve manevi tazminatın tanzimi ülkeyi büyük bir utançtan ve ayıptan kurtaracaktır.